

[Hans Hansen (Rørby).]

kan sige i dag, hvad der har betydning for sikkerheden. Mine udtalelser om de 50 mill. kr. til aldersrenten og om, at udgiften dertil kunne dækkes ved besparelser i administrationen og militærvæsenet, står jeg ved. Vi har ikke kunnet erkende, at der gennem de beredskabsforanstaltninger, der er truffet, ydes befolkningen sikkerhed; det er et spørgsmål, der kan være uenighed om, det indrømmer jeg. Men en begrundelse for det ærede medlem hr. Harald Petersens og den højtærede forsvarsministers udtalelser om, at vi har 6—7 standpunkter på dette område, fik vi ikke, og det må vi kunne forlange at få. Jeg har henvist til, at vi med hensyn til den tvungne værnepligt er enige med en tidligere socialdemokratisk forsvarsminister, men jeg har som sagt ikke fået nogen begrundelse af de nævnte udtalelser.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen):

Hvis jeg husker rigtigt, har det ærede medlem hr. Viggo Starcke fra tingets talerstol tilkendegivet, at han ønskede et forsvar her i landet. Nu siger det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby), at man skulle have undladt at købe det engelske materiel. Hvis man havde undladt at købe det materiel — selvom det var brugt —, ville Danmark i dag intet materiel have haft til udrustning af styrker til lands. Er det ærede medlem parat til at tage ansvaret for en sådan situation, ja, eller nej?

Formanden: Det ærede medlem hr. Harald Petersen har ordet for en kort bemærkning.

Harald Petersen: Efter de præstationer, retsforbundets ordfører har udført i eftermiddag, tror jeg, at det høje tings medlemmer udenfor retsforbundet vil erkende, at det bliver meget vanskeligt talmæssigt at angive partiets standpunkt, men jeg tror, at alle vil kunne forstå, at retsforbundets hovedstandpunkt til militære spørgsmål her i landet er en stor og uigennemtrængelig tågebanke.

Formanden: Det ærede medlem hr. Viggo Starcke har ordet for en kort bemærkning.

Viggo Starcke: Da mit navn er inddraget i diskussionen, skal jeg ganske kort oplyse, at det ifølge retsforbundets program er en statsopgave at værne landets frihed og ret udadtil. Vi er af hensyn til den menneskelige frihed og ret modstandere af den tvungne værnepligt — privat mener jeg, at det er den tvungne værnepligt, der for en stor del har ødelagt forsvarsviljen i Danmark. Spørgsmålet om ordningen af et værn udadtil er et spørgsmål om effektivitet. Hvis nogen sagkyndig kunne påvise en måde at løse værnets opgave på, som kunne være fuldt effektiv eller blot opfylde et rimeligt krav om effektivitet, tror jeg ikke, det ville være muligt at finde mange modstandere herimod. Men da ingen har kunnet pege på en løsning, som giver effektivitet, opstår der netop tvivl om størrelsen af et værn. Det opstår indenfor alle partier.

Vi er imod bemyndigelseslove, som det er fremført af vor ordfører, men det, vi synes er det brændende spørgsmål, er en definition og afgrænsning af de opgaver, som Danmark skal løse. Og denne definition og bestemmelsen af opgaver er i høj grad afhængig af den internationale konstellation, hvori de skal løses: om det er et isoleret Danmark, et skandinavisk Danmark, et østeuropæisk eller et vesteuropæisk Danmark eller atlantisk, eller det er De Forenede Nationer i hele verden. Opgaven vil være forskellig, hvilket jeg tror at selv det ærede medlem af den ærede tågebanke, der sidder dernede, vil indrømme.

Formanden: Det ærede medlem hr. Harald Petersen har ordet for en kort bemærkning.

Harald Petersen: Det ærede medlem hr. Viggo Starcke er jo også historiker; blandt alle sine mange egenskaber har han også den. Han fremmanede, som jeg sagde før, i foråret spartanerne. Jeg vil gøre det ærede medlem opmærksom på, at spartanerne havde tvungen værnepligt, de blev opdraget fra ungdommen, ja, fra barndommen af til at være soldater, og hvis de ikke var gode nok, fik de en meget ublid skæbne. Må jeg iøvrigt sige til det ærede medlem hr. Viggo Starcke, at efter den virkelig klare redegørelse for partiets standpunkt, principielt og sagligt, til dansk forsvarsberedskab er der intet øje her i salen, der kan